

**VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER**

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tél. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tél. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal
uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk
beschermd. Zonder toestemming van
de uitgever mogen ze op geen enkele
wijze worden verspreid.
De uitgever is niet verantwoordelijk
voor de inhoud van de advertenties.
Lezersbrieven moeten naam en adres
vermelden. De redactie behoudt zich
het recht teksten in te korten of te
weigeren.

SUDOKU

	7		3		9		1	
8				7				2
	6		4		5		8	
		8				1		
6	3		9		2		5	7
		7				4		
	1		8		7		6	
2				1				8
	8		2		3		9	
Deze puzzel werd gemaakt door 'De Puzzelaar', Vlaamse Puzzels! Betere puzzels zijn er niet! © copyright De Puzzelaar								

7			8	9			3	
2					6	9	8	
								6
8					2	7		
	6						1	
		9	5					8
3								
	8	2	6					5
	5			2	1			3
Tijdschriften van 'De Puzzelaar' vindt u in de perswinkel. © De Puzzelaar								

EVEN STOP

STILLE ZATERDAG

Mia BERTMANS

Ze zijn bang voor de joden, de leerlingen, heel bang. Het liefst zitten ze in de zaal dicht bij elkaar, de deuren goed op slot. Hun meester is niet meer. Zien ze Jezus nooit meer terug? Nochtans hebben ze het gevoel dat Hij zo dadelijk weer binnenkomt. Ach nee. Het is voorbij. De vrouwen treuren, de apostelen rouwen diep verdrietig. Kwaad zijn ze op de overheden die Jezus doodden, op de beulen die Hem op het hoofd sloegen. Kwaad op zichzelf: ze waren hun meester ontrouw. En toch, voor Hem lieten zij alles achter, niet? Ze volgden Hem en zeg nu, waartoe heeft

het geleid? Waarom was hun meester ook zo radicaal? Zijn volgelingen spreken het allemaal niet zo open uit, maar toch moeten ze hun woede en boosheid kwijt.

Maria van Magdala huilt. Ze rilt van kou en ellende. En zie hoe mooi, die stoere binken van mannen haar teder troosten. Als zij weent, staat het water hun ook hoog en raken ze nog meer ontroerd. Een van hen slaat zijn arm om haar heen en drukt haar zachtjes warm tegen zich aan. Helaas, Jezus is dood, Hij komt nooit weer.

En Petrus voelt zich zo schuldig, omdat hij Jezus verloochende. En

de drie die meegingen naar de Olijfberg jammeren dat ze daar in slaap vielen. Waarom hielden ze Judas, de verrader, niet tegen? Moeten ze echt door deze pijn heen?

En luister. Onverwacht haalt Jacobus een persoonlijke herinnering aan Jezus boven. Filippus vertelt een ander verhaal en Taddéüs herinnert zich een plezierig voorval met de Rabbi en Andreas. En... De ene herinnering volgt op de andere, ze lachen en wenen terzelfder tijd. Herinneringen van leed en vreugd, van wonderen, van ontmoetingen en zoveel meer. Ze stapelen zich op tot een boek vol levende woorden en daden. Wonderlijk! Terwijl ze zo bewogen aan het vertellen zijn, komt Jezus in hen tot leven. Iets diep binnenin wordt herboren, een verlangen, een berg geloof, een niet te doven vuur. Dankbaar zijn

ze om Jezus, die hen immer zo nabij was.

Dankbaar omdat Hij haast tastbaar in hun midden is. Oneindig veel hebben zij van de Rabbi geleerd. Zij kregen een Liefdesboodschap mee voor het leven. Jezus verdient in hun geest een eeuwige plaats, Hij, de man naar hun hart. Zou dit hun toekomst zijn, de Blijde Boodschap verder verkondigen? Eerlijk gezegd, momenteel zijn ze niet sterk genoeg, nog te bang en verward. Toch schijnt het alsof Jezus' dood hen in liefde en genegenheid dichter bij elkaar brengt. Vreugde borrelt in hen op. Eensgezind, hand in hand, zingen ze vurig uit volle kracht: „Kom Schepper, Geest, daal tot ons neer.” Vrede vloeit onhoorbaar over allen heen.

Zondagsgebed

Bij 2de paaszonndag P. van Moerlande

De beeweg

Al de boeren gaan hun beeweg,
meie bloeit en zingt in Vlaandren,
al de boeren langs de wegen
gaan naar Onze-Lieve-Vrouwe.

Lieve Vrouwe van Scherpenheuvel,
in de morgen straalt uw koepel,
uit de boogaards, uit de heide,
al de boeren gaan hun beeweg.

Al de boeren uit de heuvels,
klokken bonzen, beden gonzen:
Onze-Lieve-Vrouw van Halle,
zeggen veld en beemd en stallen.

Heel de gouv van Leie en Schelde,
al de boeren gaan hun beeweg.
Geef ons water uit uw rotse,
Lieve Vrouwe van Oostakker.

Al de boeren gaan hun beeweg,
Lieve Vrouw van Dadizele,
duin en polder, hout- en vlasland,
vragen wasdom, vragen vrede.

Meie bloeit en zingt in Vlaandren,
al de boeren gaan hun beeweg,
klokken gonzen door de bedden:
Lieve Vrouwe, geef ons vrede.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER
VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Nu zondag is het de zondag na Pasen en daarmee eindigt de eigenlijke cyclus rond Pasen: vandaar de benaming "Beloken Pasen", waarbij "beloken" "gesloten" betekent.

Dit was ook steeds de laatste dag waarop men "zijn Pasen" kon houden: biechten en communiceren. Volgende zondag wordt ook wel Molenaarsdag genoemd. In Vlaanderen spreekt men van Muldersdag. De verklaring hiervoor is dat het gewoonlijk de molenaars waren die hun "Pasen houden" tot de laatste dag uitstelden.

Spreuken zijn er niet voor Beloken Pasen. Wel een gebruik. Vroeger trok men op Beloken Pasen naar die plaatsen waar men heiligen kon aanroepen, o.a. met de bedoeling om kinderen te kunnen krijgen. In Vlaanderen was dat in Laken bij Brussel. Daar moest men dan driemaal rond de kerk gaan en zeggen:

**ONZE LIEVE VROUW VAN LAKEN
LAAT ONS EEN KINDEKE MAKEN
NIET TE GROF
NIET TE FIJN
MAAR ZOALS EEN KINDEKEN MOET ZIJN.**

Meer hoefde men daar vroeger niet voor te doen...

Ondertussen is april zo ver gevorderd dat we zelf aan de hand van enkele algemene aprilspreuken al een prognose voor het weer van de komende maanden kunnen maken. Een natte april is bijvoorbeeld een voorteken van een warme mei:
**HEEFT APRIL EEN NATTE KOUS,
DAN ETEN WE IN MEI AL KOUDE SAUS.** (koude saus verwijst naar slaatjes met voorjaarsgroenten)

Broedt de spreekw in april al, dan verwachten we eveneens een mooie mei:
**BROEDT DE SPREEUW VROEG IN APRIL
SCHONE MEIMAAND IS OP TIL.**